

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ἑβδομος

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσιαι.— Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

4 Φεβρουαρίου 1879

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΗΡΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ Ι. Ι. ΜΑΓΕΡ

J. J. Mager

Ι. Ι. ΜΑΓΕΡ

Ὁ Ι. Ἰάκωβος Μάγερ, γερμανὸς ἰατρός, ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα μετ' ἄλλων φιλελλήνων καὶ ἐγκατασταθεὶς ἐν Μεσολογίῳ, ἵδρυσεν τὴν ἐφημερίδα Ἑλληνικὰ Χρονικὰ, τὴν πρώτην ἑλληνικὴν ἐφημερίδα—ἀν ἐξαίρεσώμεν τὴν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑκατονταετηρίδα ἐν Βιέννῃ ἐκδιδομένην—ἣτις διετηρήθη πλέον τοῦ ἔτους. Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ἐξεδίδοντο δις τῆς ἑβδομάδος εἰς μικρὸν ὄγκον σχῆμα ἐκ σελίδων 4, μετὰ παραρτήματος ἐνίοτε· ὁ πρῶτος ἀριθμὸς αὐτῶν ἐξεδόθη τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου 1824, ὁ δὲ τελευταῖος—ὁ 15 τοῦ γ' ἔτους—τὴν 20 Φεβρουαρίου 1826 ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἱστορικῆς ἐξόδου τῆς φρουρᾶς· τιμὴ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς αὐτῆς ἦσαν εἴς ἰσπανικὰ τάλληρα. Ἡ ἐφημερίς αὕτη, ἣτις ἀνετυπώθη τῷ 1840 ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς Ἑλπίδος Κ. Λεβίδου, ὑπὸ δοκίμου καλάμου καὶ μετὰ μεγάλης ἀμεροληψίας συντασσόμενη, εἶναι πολύτιμος διὰ τὰς πληροφορίας ὅσας περιέχει περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἰδίως δὲ περὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Μεσολογίου.

Ὁ φιλέλληνας δημοσιογράφος τῷ 1824 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου μέλος τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκτελούσης χρέη γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος. Ἐφρονεῦθη δὲ κατὰ τὴν ἐξοδον. **

ΛΟΥΚΗΣ ΛΑΡΑΣ

Ἀυτοβιογραφία γέροντος Χίου.

Συνίχεται ἐδὲ σελ. 49.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Ἐξημέρονα μόλις ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὰ ὑψώματα τὰ περικλειόντα τὸν λιμενίσκον, ὅπου ἡ σωτηρία μᾶς ἐπερίμενε. Λευκὴ σειρά ἀμυδροῦ φωτός, χαράττουσα ὀπισθεν ἡμῶν τὸν ὀρίζοντα, προεμήνυε τὴν ἀνατολήν. Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ἀποτόμου λόφου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστάθημεν,

ἐβλέπομεν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἀκτὴν, ἀλλὰ δὲν ἤκούετο ῥόγθος· ἐντὸς τοῦ λιμένος ἦτο ἄκρα γαλήνη, ἐκτὸς δ' αὐτοῦ, μακρὰν, μᾶς ἐδειξεν ὁ χωρικός τὸ πλοῖον. Δὲν ἐβλεπον ἐπὶ τῶν σκοτεινῶν ὑδάτων τὸ σκάφος, ἀλλ' ὀδηγούμενος ἀπὸ τοῦ χωρικοῦ τὴν χεῖρα, διέκρινον τοὺς δύο ἰστούς καὶ μοῦ ἐφάνη ὅτι κινοῦνται προχωροῦντες μὲ κρεμάμενα ἐπ' αὐτῶν τὰ ἰστία.

Ἐσπεύσαμεν τὸ βῆμα καὶ ἐντὸς ὀλίγης ὥρας ἤμυθα κάτω εἰς τὴν παραλίαν.

Δὲν ἦλθε διὰ μόνους ἡμᾶς τὸ πλοῖον ἐκ Ψαρῶν. Ὁ πλοίαρχος ἐφρόντισεν ἀφ' ἐσπέρας νὰ διασπείρῃ τῆς ἀφίξεώς του τὴν εἶδησιν, καὶ συνέβρουν οἱ πρόσφυγες ἐκ τῶν πέριξ χωρίων καὶ ἐκ τῶν σπηλαίων, ὅπου ἐκρύπτοντο. Ἡ ἀκτὴ ἦτο ἤδη κεκαλυμμένη ὑπ' αὐτῶν, ὅτε κατέβημεν, ἐξηκολούθουν δὲ καὶ ἄλλοι φθάνοντες κατόπιν ἡμῶν.

Εὐτυχῶς οἱ πρῶτοι φθάσαντες, εἶχον δώσει τὸ συμφωνηθὲν σημεῖον καὶ τὸ πλοῖον ἐπλεεν ἤδη πρὸς τὸν λιμένα καθ' ἣν στιγμήν ἀπὸ τοῦ ὑψώματος διέκρινον μακρόθεν τοὺς ἰστούς του. Ὅταν ἐπλησιάσαμεν εἰς τοὺς σωρούς τῶν φυγᾶδων, εἶδομεν ὅλα τὰ πρόσωπα ἐστραμμένα πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἠρχετο ἡ λέμβος! Ἐπλησίαζεν. Ἠκούοντο αἱ κόπαι σχίζουσαι τὴν θάλασσαν, ἤκούετο καὶ τῶν σακαμῶν ὁ γογγυσμὸς ὑπὸ τῆς κόπης τὴν πίεσιν. Οἱ δ' ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐτείνονμεν σιωπῶντες τὰ ὦτα πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ἐκεῖνους παρηγόρους ἤχους. Ἄλλ' ὅτε ἡ λέμβος προσωμίσθη καὶ ἐπῆδησαν οἱ ναῦται εἰς τὴν ξηρὰν, τότε ἡ σιωπὴ ἐλύθη καὶ ἐπῆλθε ταραχὴ καὶ σύγχυσις, διότι ἀνυπομόνον ἄλλοι πάντες νὰ ἐπιβιβάσθωσι, συνωθούμενοι ἐπὶ τῶν βράχων, καὶ ἦσαν πολλοὶ οἱ φεύγοντες, ἡ δὲ λέμβος μικρά. Ἡ ἡχηρὰ τοῦ ναυκλήρου φωνὴ καὶ τῶν ναυτῶν οἱ βραχίονες ἐχαλίνωσαν τοῦ πλήθους τὴν ἀνυπομονησίαν.—Ἦσυχάσατε, ἐφώναζε. Θὰ σᾶς πάρωμεν ὄλους. Κανένα δὲν θ' ἀφήσωμεν! Ἐντούτοις ἡ λέμβος ἀνεχώρησε μὲ τὸ πρῶτον αὐτῆς φορτίον, ὁ δὲ ναυκλῆρος καὶ τρεῖς ναῦται ἔμενον εἰς τὸ παράλιον ὀπλισμένοι. Ἐπήγαινε ἡ λέμβος καὶ ἤρχετο, ἐσμικρύνετο δὲ βαθμηδὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, καὶ κῦζανε μετὰ πάσαν ἀναχώρησιν ἡ ἀνυπομονησία τῶν μενόντων. Πῦζανε δὲ τοσοῦτω μάλλον καθ' ὅσον τὸ φῶς ἐπληθύνετο. Δὲν ἐφαίνετο